

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Луковит, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛУКОВИТ в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИО Д. С.

при участието на секретаря МАРИАНА ХР. ДОЧЕВА
като разгледа докладваното от МАРИО Д. С. Административно наказателно дело № 20234320200367 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58а и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба от И. Н. В. от село т,Лов.обл.,срещу наказателно постановление/НП/ № 23-0297-000441/04.09.2023г. на Началник-група в ОДМВР Ловеч, РУ Луковит.

Жалбодателят твърди,че обжалваният административен акт е незаконосъобразен,неправилен и необоснован,издаден е в нарушение на нормите на ЗАНН.Моли да бъде постановено решение,с което изцяло да бъде отменено обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява,същият се представлява от адвокат Р. М.,който поддържа жалбата и доразвива съображенията си по същество на делото.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява и не се представлява.В съпроводителното писмо наказващият орган моли да бъде оставена жалбата без последствие и се потвърди наложеното наказание.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 11.08.2023 година в село т,Лов.обл. възникнал конфликт между две групи лица,което наложило намесата на органите на РУ на МВР-Луковит.Разпитаните в хода на съдебното производството свидетели М. А. И./актосъставител/,П. Г. Ц.,Ц. Д. С.,Г. х Г.-полицейски служители при ЛУ на МВР Луковит и Л. п Р.,не са свидетели на инцидента,в т.ч. и на описваното в атакуваното наказателно постановление пътно-транспортно произшествие.

Според показанията на полицейските служители,при посещение на инцидента след изпращането им от оперативния дежурен при РУ на МВР-Луковит,въз основа и на обаждане

на телефон 112, във времеви интервал около 45 минути след инцидента, същите заварили в село т група лица, които държали тръби, мотики, били настроени конфликтно. Същите се намирали на улица „Г. Раковски“, на административен адрес №4. Полицейските служители констатирали материални щети, вследствие според показанията им блъскане на веранда на жилищна сграда и на лек автомобил марда „Опел“, модел „Зафира“ с рег. № СА4616СВ.

Полицейските служители твърдят, че присъстващите на мястото лица им обяснили, че щетите са нанесени от жалбодателя, който е управлявал МПС, чрез което и при управление на същото е блъснал верандата и лекият автомобил.,

Жалбодателят не бил установен на мястото от полицейските служители, а на по-късен етап.

На 14.08.2023г на жалбодателя е съставен акт за установяване на административно нарушение/АУАН/, в който са посочени за нарушени нормите на чл.5, ал.1, т.1 от ЗДвП и на чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадена и обжалваното наказателно постановление/НП/, с което на жалбодателят са вменени следните нарушения:

1. Участник в движението, който създава пречки за движението, имуществени вреди и опасност за живота и здравето на хората-чл.5, ал.1, т.1 от ЗДвП и

2. При наличие на разногласия относно обстоятелствата за ПТП го напуска, не уведомява службата за контрол, както и на изпълнява указанията и-чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП.,

За посочените нарушения и на основание чл.185 от ЗДвП на жалбодателя е наложено административно наказание „глобя“ в размер на 20.00 лева, а на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

От приложено справка от РУ на МВР Луковит/стр.42 от делото/ се установява, че за въпросния инцидент е било образувано и досъдебно производство №221/2022г/вероятно е допусната техническа грешка при изписване на номера на година на образуване на делото/ по описа на РУ Луковит, водено за престъпление по чл.216, ал.1 от НК, което е било прекратено, като жалбодателят не е бил привлечан като обвиняем по делото.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства гласни и писмени доказателства, а именно кредитираните от съда свидетелски показания, писмените материали - преписката по АНП, вкл.АУАН, справка за нарушител/ водач и всички останали приобщени писмени доказателства.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок, от надлежна страна – физическо лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- Началник Група в РУ-Луковит към ОД на МВР-Ловеч, съгласно т.3.9 от заповед № 8121з-1632/02.02.2021г. на Министъра на вътрешните работи, АУАН също е съставен от компетентен орган – младши автоконтролор, оправомощен съгласно същата заповед.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34, ал.1 и 3 от ЗАНН.

АУАН е съставен в присъствието на нарушителя, но не и в присъствието на

свидетели- очевидци, присъствал при установяване на нарушението .

Съдът намира, че НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка на извършеното ПТП. От свидетелските показания на актосъставителя и останалите разпитани свидетели по делото се установява, че АУАН е съставен от неочевидец , а така също вписаните в същия свидетели/полицейски служители при РУ на МВР-Луковит/също не са очевидци.

Съгласно разпоредбата на чл.40, ал.1 от ЗАНН, акта за установяване на административно нарушение следва да бъде съставен в присъствието на свидетели, присъствали при извършването или констатирането на нарушението. Когато липсват такива свидетели – очевидци /които обаче не са участници в ПТП/, актът следва да бъде съставен в присъствието на други двама свидетели, като това обстоятелство съгласно нормата на чл.40, ал.3 от ЗАНН се отразява изрично в самия акт. Присъствието на свидетели при съставянето на акта не е необходимо единствено в хипотезата, когато самото нарушение е установено, въз основа на официални документи /чл. 40, ал.4 от ЗАНН/. Законът изисква още в акта да са посочени трите имена и точните адреси на свидетелите и техните ЕГН, като поне един от свидетелите да подпише акта. При съставянето на АУАН е нарушена разпоредбата на чл.40, ал.3 от ЗАНН. Тъй като в случая актосъставителя не е очевиден на нарушението, актосъставителят е следвало да осигури присъствието на двама свидетели, което обстоятелство изрично е следвало да се отбележи в акта.

Посочените в акта свидетели са служители на РУ на МВР Луковит ,които не са очевидци,което води до липса на свидетели при съставянето на АУАН, а липсата на свидетели се явява съществено нарушение на административно наказателната процедура и е основание за отмяна на НП, като незаконосъобразно.В показанията си тези цитирани свидетели изрично отбелязват,че на мястото на инцидента са присъствали около 80-100 души,които според тях са били очевидци на ПТП, именно те са посочили като извършител на деянието жалбодателя,но никой от тях не е бил вписан като свидетел-очевидец в АУАН.

Съдът стигна до извода, че не се доказва от обективна и субективна страна, жалбодателят да е извършил нарушението по чл.5,ал.1,т.1 от ЗДВП и по чл.123,а,т.3 от ЗДВП. Липсват каквито и да са доказателства в тази насока.

Съставеният на жалбодателя В. акт за установяване на административно нарушение не се ползва с презумптивна доказателствена сила в производството пред районния съд. Съгласно правната теория (П..Л.; И..Р, Процесът по ЗАНН, С, 2009 г.) съставеният по чл.36, ал.1 от ЗАНН акт има констатираща, обвинителна и сезираща наказващия орган функции, като се застъпва становището, че всяка от констатациите, залегнали в проверявания санкционен акт, следва да бъде доказана с всички допустими по НПК доказателствени средства, но не и с акта за установяване на административното нарушение. Приема се, че доколкото процесуалният административен закон (ЗАНН) не съдържа указания относно допустимите в административно-наказателното производство доказателства и доказателствени средства и способности за доказване, по отношение на процеса на доказване в съдебната фаза на производството, на основание препращащата разпоредба на чл.84 от ЗАНН се прилагат правилата на НПК. Предвид съдържащите се в този кодекс указания, че доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила (чл.14, ал.2 от НПК), както и че тежестта да се докаже обвинението лежи върху субектите, осъществяващи обвинителна функция в процеса (чл.103, ал.1 от НПК) и приложимостта в административно-наказателното производство на презумпцията за невиновност, презумптивната доказателствена сила на акта следва да се счита за отречена (вкл. съгл. т.7 от ППВС №10 от 28.09.1973 г.). По тези съображения се приема, че актът за установяване на административното нарушение не само че няма презумптивна доказателствена сила, но и въобще не следва да се обсъжда от съдилищата като

доказателствено средство.

Настоящата съдебна инстанция споделя становището, че в процеса по обжалване на Наказателно постановление, издадено въз основа на АУАН, придаването на презумптивна доказателствена стойност на последния акт по силата на специалната разпоредба на чл.189, ал.2 от ЗДвП е в явно противоречие с разпоредба от по-висок ранг, каквато е тази по чл.14, ал.2 от НПК, приложима на основание препращането на чл.84 от ЗАНН.

В съдебния процес по обжалване на Наказателното постановление, АУАН няма обвързваща доказателствена сила, а за да се ангажира административно-наказателна отговорност на привлеченото лице е необходимо органът, върху когото лежи доказателствената тежест, да докаже пред съда по безспорен начин, с допустими от закона доказателства, че претендираното административно нарушение е извършено от соченото за нарушител лице. В процесния случай това не е сторено във въззивното производство въз основа на събраните допустими доказателства.

По изложените съображения обжалваното наказателно постановление следва да бъде изцяло отменено, без съдът да коментира останалите възражения на пълномощника на жалбодателя, развити в хода на делото по същество.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА изцяло Наказателно постановление №23-0297-000441 от 04.09.2023 година на Началник група в ОДМВР Ловеч, РУ Луковит, издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение №GA988304 от 14.08.2023 година, с което за нарушение на чл.5, ал.1, т.1 от ЗДвП и на основание чл.185 от ЗДвП, на И. Н. В., ЕГН:***** от село т, Лов. обл. е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 20.00 лева, а за нарушение на чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени административни наказания „Глоба“ в размер на 100.00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за 3 месеца.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр.Ловеч, на основанията, по реда на глава 12 от АПК, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Луковит: _____